

Vraag nr. 35
van 14 oktober 1998
van de heer CARL DECALUWE

Afbraakdossiers – Limburg vs. Oost-Vlaanderen

In het LIN-jaarboek 1997 (Leefmilieu en Infrastructuur) worden op blz. 61 grafieken weergegeven van enerzijds de aangeduide afbraakdossiers en anderzijds de uitgewerkte afbraakdossiers per provincie, weliswaar in procentuele en niet in absolute cijfers, wat een vertekend beeld zou kunnen geven. De procentuele cijfers liggen in beide gevallen in dezelfde grootteorde, terwijl in de tekst op blz. 62 wordt vermeld dat 186 dossiers werden aangeduid (bovenste grafiek) en 108 werden uitgevoerd (onderste grafiek). Voor de provincie Oost-Vlaanderen is dit 21 % versus 24 % en voor de provincie Limburg 18 % versus 15 %. Met andere woorden : een verschil tussen beide provincies ten voordele van Limburg, waar procentueel minder afbraakdossiers worden uitgevoerd.

1. Graag had ik naast de procentuele cijfers ook de absolute cijfers van enerzijds de aangeduide en anderzijds de uitgevoerde afbraakdossiers ontvangen.
2. Kan de minister een verklaring geven voor deze afwijkingen ?

Antwoord

1. In eerste instantie moet worden opgemerkt dat de cijfers betreffende de aangeduide en uitgevoerde afbraakdossiers zoals weergegeven, een momentopname vormen, aangezien maandelijks nieuwe dossiers worden aangeduid en uiteraard ook uitgevoerd. Veeleer dan terug te komen op een stand van zaken die intussen door de feiten is achterhaald, is het daarom aangewezen de huidige stand van zaken (op 30 oktober 1998) weer te geven.

	Geactiveerd	Afgehandeld
Antwerpen	76	38
Vlaams-Brabant	64	30
West-Vlaanderen	62	39
Oost-Vlaanderen	60	36
Limburg	72	36

Totaal	334	179
--------	-----	-----

2. De verschillen in aantal geactiveerde dossiers per provincie kunnen eenvoudig worden verklaard door het feit dat het aantal niet-uitgevoerde afbraakvonnissen en -arresten verschilt per provincie. Het spreekt voor zich dat zulks dan ook een invloed heeft op het aantal te activeren en geactiveerde dossiers. Wat de verschillen in aantal uitgevoerde dossiers betreft, ook deze kunnen vrij eenvoudig worden verklaard.

Ten eerste wordt er door de administratie, afhankelijk van de aard van de te verwijderen constructie, een extra termijn van drie of zes maanden gegund aan de veroordeelde, teneinde deze laatste toe te laten vooralsnog te voorzien in de vrijwillige uitvoering van het arrest. Indien met andere woorden in een bepaalde provincie in veel dossiers een termijn van zes maanden werd toegestaan, dan heeft zulks ontegensprekelijk een invloed op het aantal uitgevoerde dossiers op een gegeven tijdstip.

Vervolgens moet worden vastgesteld dat het afleveren van de expeditie van het vonnis of arrest met het oog op de betekening van het bevel tot afbraak ook voor enige vertraging, hoewel niet structureel, kan zorgen.

Indien het dossier verder aanleiding geeft tot een effectieve ambtshalve uitvoering, dan beïnvloeden de aard en de omvang van de uit te voeren werken vanzelfsprekend de te hanteren aanbestedingsprocedure. Anders gesteld, hoe minder omvangrijk en complex de uit te voeren werken, hoe vlugger de aanbestedingsprocedure kan worden afgerond.

Kortom :

- verschillen tussen het aantal geactiveerde dossiers per provincie moeten worden verklaard door het aantal potentieel te activeren dossiers ;
- verschillen tussen het aantal afgehandelde dossiers per provincie moeten worden verklaard door praktische uitvoeringsmodaliteiten en uiteraard de bereidwilligheid van de veroordeelde om vooralsnog te voorzien in de vrijwillige uitvoering.